

FC Lewenborg E3 is een lachende killermachine

VV Gorecht E5 - FC Lewenborg E3: 1-19 (rust 1-9), 3 december 2011

GRONINGEN – Bij schaatsen wordt wel eens laatdunkend gekeken naar het kloppen van tijd. Met een nauwkeurigheid van 100sten van een seconde wordt vastgelegd wanneer de eindstreep wordt bereikt.

Bij het zien van de start van de wedstrijd van VV Gorecht E5 tegen FC Lewenborg E3 wordt duidelijk waarom dit is bedacht. De scheidsrechter blaast voor de aftrap. Hij heeft de fluit nog niet eens uit de mond of moet alweer blazen. In de tussentijd scoort E3 namelijk de openingstreffer.

Ouders aan de kant staan met open mond naar hun horloge te kijken, was dit na 3.50 seconde speeltijd, 3.54 of slechts 3.49? Niemand die het weet. Maar bij voetbal gaat het ook niet om tijd maar om effectieve score. En hierin laat E3 deze ochtend niets te wensen over. Het trakteert het publiek en vooral zichzelf op een prachtige ochtend.

FC Lewenborg E3 staat aan het voorportaal van het kampioenschap. De uitslag van de wedstrijd, en die van medeconcurrent Helpman, is bepalend of het kampioenschap dit weekend kan worden gevierd, of volgende week. Winnen beide clubs dan mag E3 volgende week verliezen. Het aantal punten is dan gelijk, maar een beter doelsaldo brengt het team in dat geval het kampioenschap. Wanneer Helpman verliest mag E3 zich officieus nu al kampioen noemen.

Verpletterd

Maar E3 rekt niet. Het wil winnen en gaat helemaal los. Met zichtbaar plezier wordt VV Gorecht verpletterd. Er staan wanneer het nodig is, getuigt van een goede instelling. E3 haalt al het goede van de afgelopen competitiewedstrijden naar boven en bundelt dat in deze wedstrijd. Wanneer striemende regenbuien en een felle wind dwars over het veld, geen invloed heeft op spel en concentratie, mag je rustig als kampioenskandidaat worden betiteld. Snelle combinaties, goed positie spel en hard werken geven aan dat het team dit predikaat verdient.

Dat is kort gezegd het verhaal van E3. De 1-9 voorsprong bij rust geeft slechts een geflatteerd beeld. Zonder VV Gorecht E5 tekort te doen had de score nog hoger uit kunnen vallen. Gelukkig redden ze de eer met een doelpunt.

In de tweede helft hapert de killermachine niet, het gaat op dezelfde voet verder als voor de limonade. VV Gorecht E5 krijgt in alle opzichten het nakijken en kan alleen maar lijdzaam toezien hoe het onder de voet wordt gelopen. Behalve moeite met op het horloge kijken heeft het publiek dat ook met het bijhouden van de stand. Gelukkig is de scheidsrechter attent. Hij heeft het druk met naar de middenstip wijzen en moet steeds in zijn jaszak graaien om pen en papier te pakken.

Vanaf de eerste minuut -pardon 3,5 seconde-, tot en met de laatste seconde is er strijd. Op het moment dat de scheidsrechter afblaast bij een 1-19 eindstand, zijn er glimmende gezichten te zien. Bij de spelers is het een combinatie van zweet en regen, bij publiek regen. Bij trainer coach Marck Wildeboer is het anders. Zijn gezicht is druipnat van de regen, maar daardoor heen glimt hij vooral van trots.

Albert-Jan Garama (vader van Koen G.)